

Armas, lihtne, kammerlik

Meil koolis

Möödunud õppeaasta alguses tehti Merle Vaidlale ettepanek luua Tabasalu koolis näitering. Kuna väike näitetöö kogemus Merlel juba oli, võttis ta pakkumise vastu.

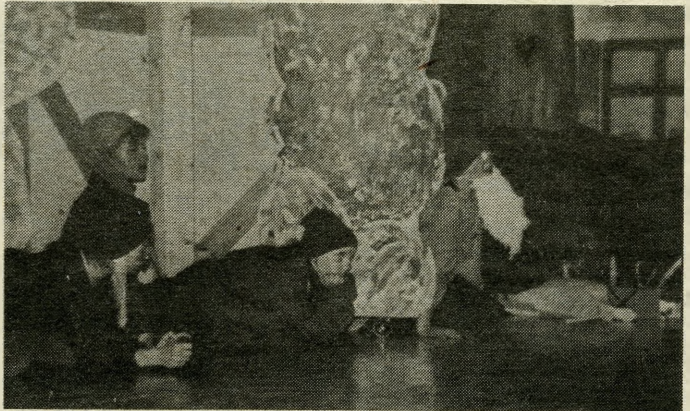
Algul võeti rühma kõik 9—10-aastased näitlemishuvilised lapsed. Neid oli küll üsna palju, viiekümne ligi ning seetõttu tuli koguni kahes grupis töötada. Aga kaks kuud stuudiotunde (kõnetehnika, liikumise ja etüüdide õppimine) selekteeris tõelised huvilised välja, neid jäi kaks-kümmend üks, kevadeks vähenes see arv veel kolme võrra.

Kahe kuu möödudes hakati esimest näidendit õppima. Selleks sai muinasjutt «Lumivalgeke ja seitse põialpoissi». Jõuludeks oli etendus valmis ning kahe koosseisuga mängiti seda üsna mitmes eri paigas. Mõned etendused tehti tasulised (hinnaga 50 kopikat pilet), mitte selleks, et kõvasti raha teenida (nii väike hind seda ei võimaldaks), vaid lihtsalt seepärast, et oma teenitud rublade eest suvel Kihnu saarel käia. Käidigi. Kuigi Merle Vaidla hääles on veel praegugi väike kartusevärin, kui meenutab, kuidas lisaks kolmekümnele lapsele veel suured dekoratsioonid kümne inimese paadiga saarele sõitsid. Reis oli aga väga tore ning kihnlased võtsid etenduse hästi vastu.

Möödunud sügisel võeti uusi lapsi juurde juba konkursi alusel. Näiteringi pääsemine eeldas juba mõningaid oskusi, sest uustulnukad ei tohi oma oskustelt neist, kes juba aasta õppinud, maha jääda. Suures osas koosneb grupp ikka tüdrukutest, poisse tuleb siia meelitada, sest neil on vaja veel tuhande muu asjaga tegelda. Ka on poisid aremad, kui proovides veel käiakse, siis lavale minna paljud ei julge.

Kuna mitmetest muinasjutudest otsustati seekord valida «Hunt ja seitse kitsetalle», siis sügisel proovidega alustatigi. Miks jälle muinasjutt, võidakse küsida. «Muinasjutuga mängivad lapsed end nõ lahti, ka on siin hästi puhtad karakterid ning palju improviseerimist. Ning muinasjuttu võtab publik paremini vastu kui mõne olustikunäidendi,» selgitab Merle Vaidla.

Et kõiki kooli võimalusi ära kasutada, otsustati lavastuses kasutada üsna palju muusikat. Muusikaseaded teeb muusikakooli direktor Jaan Vaidla ning lavastuses löövad kaasa siinsed plokklöödiõpilased. Muusika osa tahetakse lavastustes järk-järgult veel-

gi suurendada, just praegune näidend on selles suhtes eelmisega võrreldes suur edasiminekuks. Lavadekoratsioonid on seni teinud kooli noorteuht Loa Veldi ja lapsed ise. Kostüüme on saadud küll «Estonia» teatrist, kuid üsna palju tuli ka emadel ise õmmelda.

Enne esietendust oli kontrolleritendus emadele-isadele, õdedele-vendadele. Kõigile vaatamatulnutele pakuti teed ja küpsiseid. Nüüd on «Hundi ja seitsme kitsetallega» esinemas käidud küll lasteaedades, koolides ja klubides. Hiljaaegu ka Paides teatrikohtumiste sarja «Kooliteater 90» üritusel. Kokku peaks nõnda üle kahekümne etenduse olema. Mõned neist on tänavugi tasulised, sest silme ees on Vormsi-sõit. «Jah, vajamineva summa saaksime ka majandilt, kui vaid küsiksime. Aga tahame sõita omateenitud raha eest, see on laste jaoks hoopis olulisem,» räägib Merle Vaidla.

Kuna esinemas käiakse õige mitmes kohas ning tihti kuulub kohale ja tagasisõidu ning dekoratsioonide ülespaneku ja mahavõtmisega ära terve koolipäev, siis peab noortel näitlejail õppeedukus vähemalt rahuldav olema. Kui mõnel õpilasel on võlgnevusi või ei ole õpetajad rahul tema tun-

nist puudumisega, siis ta lihtsalt esinema ei sõida. Kuna lavastusel on kaks koosseisu, võetakse kaasa teine osatäitja. Seega on siin tugev stiimul ka koolis hästi edasijõudmiseks.

Kui tulevikuplaanidest rääkida, siis arvab Merle Vaidla, et tänavu sügisel võetakse käsile ilmselt juba kaks lavastust — üks on jällegi muinasjutt ja teine nn. pärisnäidend, see tähendab, juba veidi raskemat lavastust. Muinasjutu valikut lõplikult otsustatud veel ei ole, aga mõte liigub «Okasroosikese» suunas. Sest selle tegelaskonna hulgas on ka printsessid, aga kõik väikesed tüdrukud ihkavad ju printsessid olla.

Nõnda on siis Tabasalus energilistele ja näitlemishimulistele lastele meelepärane tegevus leitud. Huvi on ilmselt kahepoolne, ka muinasjutusõpradel ja teatrihuvilistel on Tabasalu lasteteatriga seotud mitmeid meeldivaid hetki, sest nagu «Kullo» teatri kunstiline juht Maret Oomer Tabasalu laste näidendi vaatades kirjutas, on see «armas, lihtne, kammerlik — imepärane hõnguga».

KULLI KOPPELMAA

Juuresolevad pildid on Tabasalu lasteteatri esimesest lavastusest «Lumivalgeke ja seitse põialpoissi».